

Det vakre hodet til springerhannen Reveller of Ranscombe (1945).

Sussex hannen SH CH Hornshill Duke (1958)

Spanielens historie – del 3

Fra andre verdenskrig til ca. 1970

Krigen setter sine spor. Mange deltar aktivt i krigshandlingene, er under angrep eller er på flukt. Det er matmangel, rasjonering og hundeoppdrett blir naturlig nok ikke prioritert.

Tekst: Inger Handegård

Britiske styresmakter delte i 1939 ut et lite hefte som skulle få katastrofale følger for mange britiske hunder, spesielt de som var bosatt i London. Rundt 750.000 kjæledyr blir avlivet fordi krigsnervøse eiere misforsto instruksjonene der man blir oppfordret til å avlive dyr som ikke kan evakueres til landlige omgivelser. Den store hundeutstillingen Crufts blir ikke arrangert i årene 1940-1947. Flere av spanielrasene holder på å dø ut.

Men cockeren klarer seg bra

I 1947 blir hele 27.000 cockere registrerte i England, det høyeste for noen rase noen gang i kennelklubbens historie. Samme år blir det til sammenligning registrert 3172 engelske

springere og bare 168 welsh springere.

Når den store utstillingen Crufts arrangeres igjen i 1948 slår Tracey Witch of Ware til og blir Best in Show. Tracey Witch gjentar suksessen i 1950, men går glipp av finalene i 1952 da rasen ikke var ferdig bedømt da gruppedømmelsen startet ... I 1953 ble hun reserve BIS – en utrolig sterk prestasjon som neppe blir gjentatt!

Den lille, kompakte, svart/hvite CH Colinwood Cowboy (1944) ble den første championen etter krigen og han hadde stor betydning for cockerens videre utvikling. En sønn, Nord CH Valstar Craftsman, ble importert av svenske kennel Ørliden, og flere av hans avkom importeres til Norge. Selv om

Den vakre cockertispa GB Ch Lucklena Musical Maid (1955)

Clumber spaniel CH Westhyde Buster (1953)

Den svarte hannen Gb.ShCh Lochranza Strollaway (1966) representerer en mer moderne cocker. Han blir mye brukt i avl.

Den blue roan cockertispa SH CH Tracey Witch of Ware (1945) vinner BIS på Crufts både i 1948 og 1950.

Den blue roan cocker hannen Colinwood Silver Lariat (1954) er en av de mestvinnende hannerne i England gjennom tidene. Han ble en mye brukt i avl og har minst 180 kull etter seg.

Den amerikanske springer hannen CH Salilyn's Aristocrat (1964) er en storvinner og en stor avlsmatador i USA.

Den leverhvite springerhannen CH Teesview Titus (1962) har Boxer of Bramhope seks ganger bak i stamtavlen. Titus ligger bak mange av dagens springere.

En av de svarte cocker hannerne som brukes mye i avl og har mange kull etter seg er Treetops Foxbar Cognac (1945).

de flerfargede dominerer fremdeles, dukker det nå opp flere gode svarte og røde hunder. Treetops Turtle Dove (1937) blir den første røde cockeren som vinner BIS på utstilling.

Engelsk springer spaniel

Rasen havner i skyggen av den mer populære cockeren, men det oppdrettes mange gode springere som setter varige spor etter seg – dette gjelder både linjer for jakt og for utstilling. Den brun/hvite springerhannen Boxer of Bramhope blir omtalt som den mest betydningsfulle springeren som aldri selv ble champion. Selv vant han kun ett CC, men han ble far til hele 14 «full» champions pluss utallige show champions. Boxer hadde minst 27 kull etter seg og mange av hans sønner ble mye brukt i avl. Boxer ligger bak de fleste av dagens springere.

I 1964 registreres det kun 1832 springere i England og 5181 i USA. Den lever/hvite CH Salilyn's Aristocrat kåres som vinner av alle raser i USA i 1967. Bare dette året vinner han 45 x BIS og 71 x BIG-1 – noe som er ny rekord. Han blir en stor avlsmatador og er far til 188 champions, noe som er rekord for alle raser.

Field spaniel krysses med engelsk springer igjen

Kun fru Barnett i Wales hadde tid og penger til å ta vare på rasen under krigen, men ved slutten av krigen hadde hun kun fire avlstisper igjen, to svarte, en leverfarget og en lever og hvit. Alle var etter den svarte Wetbob-sønnen Fieldwin Trigger.

Effekten av tidligere innkryssning av engelsk springer i rasen setter sine spor. Ett av dem er at stadig flere leverbrune eller lever/hvite felder blir født. Den leverbrune hannen Vandyke of Pentwyn (1943), barnebarn til Wetbob, vant i 1948 Gundog Group på WELKS og bidrar til å øke interessen for rasen igjen og han danner grunnlaget for dagens field spaniel. Få fødte valper og nært beslektede hunder gir problemer med innavl, og man må krysse inn springer på nytt for at rasen skal overleve. Valget faller på CC-vinner og jaktprøvevinner Whaddon Chase Duke.

Clumber spaniel endrer fokus mot utstilling

Rasen ble holdt i live under krigsårene av

noen få utstillingsinteresserte som avlet hunder med det mål å vinne på utstilling og der jaktegenskaper kom i andre rekke. Rasestandarden krevde tyngre hunder enn hva man hadde hatt tidligere, og når rasen ble tyngre og tregere ble den mindre populær blant jegerne.

Rae Furness, kennel Raycroft oppdrettet irske settere som var berømt over hele verden. I 1954 kjøpte hun en clumber tispe for å ha den som familiehund. Hun ble oppfordret til å forbedre clumberen som rase, en utfordring hun gjennomførte med glans. Tispa fikk valper og kennelen har gjennom senere hatt enorm framgang med sine clumbere.

Welsh springer spaniel

Harold Newman var en suksessfull utstiller for krigen brøt ut og han ble spurt om å ta vare på rasen under krigen. Han gjorde en god jobb og hans SH CH Dewi Sant (1943) ble mye brukt i avl og blir far til 8 «full» champions. Dette gav ny interesse for rasen etter krigen.

Den rød/hvite amerikaner hannen CH Scioto Bluff's Sinbad (1959) har rekord i USA med hele 118 champion avkom, men så har han også hele 152 kull etter seg ...

Den svarte amerikaner hannen CH Stockdale Town Talk (1941) vinner BIS på minst 13 utstillinger.

Den buffe amerikanerhannen CH Artru Hot Rodd (1955) vant BIS på American Spaniel Club i både 1958 og 1959, som den første med denne fargen. Han ble mye brukt i avl.

Irsk vannspaniel

Det er lite å finne om hvordan rasen klarte seg gjennom krigsårene, men rasen har sine entusiaster som både stiller ut og bruker dem på jakt. Den eneste vannspanielen som har blitt britisk jaktchampion er FT.Ch. Ratie of Helperby. Han startet på spanielpreve og fikk sitt championat i 1936. I tillegg har det vært noen få jaktchampions i Irland, der rasen starter på prøver for retrievere.

Springerhannen Boxer of Bramhope (1945) spiller en stor rolle i utviklingen av rasen etter krigen og ligger bak de fleste moderne springere.

Amerikaner hannen CH Honey Creek Harmonizer (1946) er et resultat av en halvsøkenparring. Han er omtalt til å ha uvanlig mye pels for å være en flerfarget amerikaner.

Den blue roan cocker hannen GB CH Oxshott Marxedes (1946) vinner hele 28 CC og blir en avlsmatador.

Sussex Spaniel krysses med andre raser

Joy Freer reddet ca. syv hunder gjennom krigsårene og alle dagens sussex spaniels stammer fra disse hundene. I 1947 ble det registrert kun ti sussex spaniels i den engelske kennelklubben. Dette førte til problemer med innavl og det ble gjort en utkrysning. På midten av 60-tallet var det på nytt krise for rasen. Man søkte om å få krysse inn clumber spaniel,

Welsh hannen SH CH Dewi Sant (1943) ble mye brukt i avl etter andre verdenskrig og var med på å bygge opp igjen rasen. Selv var han tett avlet på Dere Mhlaen.

fikk ja fra kennel klubben, men etter fire generasjoner var det veldig få av krysningshundene som ble brukt videre i avl. Det skal også ha vært flere innkryssninger med både springer og clumber, men disse er ikke registrert.

Tittelen show champion innføres

I 1958 blir den nye tittelen Show Champion innført og det diskuteres hvordan dette vil påvirke avlen. Både cocker og engelsk springer er nå delt i to linjer, en for utstilling og en for jakt, og det er svært sjelden man krysser de to linjene. I praksis må de to linjene ses på som to ulike raser.

Amerikansk cocker blir egen rase

Først i 1946 blir cockeren delt i to raser i USA; engelsk og amerikansk. I 1947 er amerikaneren blitt så populær at tre av ti nye hunder som ble registrert i USA dette året er amerikanske cockere. Hele 78.501 amerikanere ble registrert i 1947, dette er flere enn den amerikanske kennelklubbens totale registreringstall for alle raser tre år tidligere! Seriøse oppdrettere begynner å bekymre seg for hvordan en slik popularitet vil virke inn på kvaliteten. Man har tidligere sett hva som har skjedd med populære raser der mange oppdrettere har større fokus på profitt en på rasens utvikling.

Og det er akkurat dette som skjer. Rasen ligger på topp i USA frem til og med 1952 da det ble registrert 46.823 valper. Men så snur det. Mange nye valpekjøpere ender opp med problemhunder og den amerikanske cockeren blir beryktet for sitt dårlige gemytt. Begrepet cocker spaniel rage blir laget for å beskrive oppførselen deres. Alt i 1954 har registreringstallet sunket med 30% og i 1960 har registreringstallet falt til 17.044. Men nå tar heldigvis seriøse oppdrettere fatt i problemet og får kvaliteten og populariteten opp igjen.

NORGE

Problemene for norske spanieloppdrettere starter like før krigen da et utbrudd av munn og klovsyke stopper all import av hunder. Dette var en stor strek i regningen for noen entusiaster som har planer om å importere noen gode røde cockere til landet. Man prøver å arrangere jaktprøve for cockere, men finner ikke terreng som egner seg etter de prinsipper som man følger i utlandet. I 1939 får klubben sin første norskoppdrettede utstillingschampion gjennom cockeren Montebellos Felsina til N Chr Lyngås. Ved utgangen av 1939 har klubben 91 medlemmer.

Krigen bryter ut

Tyskerne la beslag på alle store hunder som kunne brukes i krigstjeneste. Små hunder var uten interesse for dem, så mange skaffet seg nå en cocker til hygge og glede i en trist tid. Krigen hindrer all kontakt med England, ingen nye avlshunder blir importert. Klubbaktiviteten er på et lavmål, men man klarer å gi ut ett medlemsblad i 1940. Medlemskontingenten er kr 10.

På generalforsamlingen i 1941 blir det vedtatt å sette ned en komite som skal utarbeide regler for bruksprøver for cocker. I mai har klubben unghundfremvisning og man arrangerer et medlemsmøte i klubbens regi på Hotel Bristol i Oslo. Tema er rasenes historie og trimming av cocker. Medlemmene inviteres også til å delta på medlemsmøtet til Norsk Irsksetter klubb på samme hotell. I annonsen for møtet står det: Husk å ta med brødkort og fettkort ...

Klubben klarer å gi ut ett medlemsblad også i 1941, men så blir all klubbaktivitet stanset. Likevel skyter antall fødte valper i været, det samme gjør prisen på valpene. Cockervalper er svartebørsware og grunnet vanskeligheter med å reise og ingen nye import, blir det mye innavl.

På unghundfremvisningen i 1942 ser man at den ukritiske avlen alt har gitt negative resultater. Mange av cockerne er bl.a. smale i fronten og har underbitt. Klubben får til å arrangere utstilling i 1943. Interessen er stor, og man må stoppe ved 70 påmeldte hunder. I 1944 er det et stort utbrudd av valpesyke i landet, og det blir forbudt å samles med hunder.

I 1945 arrangerte klubben nok en unghundfremvisning der også tidligere ikke premierte hunder kan delta. 60 cockere møtte. Kvaliteten var svært varierende, og den kommende formannen beskrev hundene som: «En utsøkt samling av utrolig mange sjeldne cockere». Med det mente han at mange av hundene ikke lignet mye på cockere.

Etterkrigstiden

Valpesyken herjer fremdeles over hele landet, både voksne hunder og valper dør og man venter

Den blue roan moderlivsimporterte cocker hannen CH Petersborg Peter Pan (1946).

Cockertispa Tideway Wynch of Rosinore (1955) er en av de mange engelsk importene til kennel Petersborg. Bak henne ligger bl.a. Tracey Witch Of Ware.

forgjeves på vaksinene som er lovd skal komme. Vaksinen som brukes er levende virus, noe som medfører at de vaksinerte hundene er smittefarlige i opptil tre uker etter vaksinerings. Vaksinen er heller ikke helt pålitelig.

I november 1945 arrangerer klubben utstilling der 33 hunder blir utstilt. Kun 8 av hundene får hvit sløyfe (beste premiering). Klubben ser at kvaliteten på rasen er lav og overtaler NKK til å invitere en ekspert til å dømme cocker på den internasjonale utstillingen i Oslo juni 1946. Valget faller på Mr. A. R. Dennison, som er kjent for å være en av Englands dyktigste dommere. Han får hele 131 cockere påmeldt; av disse er det 7 som ikke møter og de blir senere omtalt som «de heldige» ... 55 hunder fikk 0, 47 fikk 3 AK, 16 fikk 2 AK og kun fem hunder fikk 1 AK - av dem var det ingen unghunder. Dommeren påpeker at mange av hundene er for store og er for mye field spaniel av type. Vinneren blir den svarte importen Thundercloud of Ware. Det ble også vist to engelske springere av jaktlinjer som var importert fra Skottland. Dennison gav hannen 0 og tispene 3 premie. For de spesielt interesserte så finner du navn, kritikker og premieringer på alle de deltakende hundene i Nasjonalbiblioteket; Norsk Kennel Klubs tidsskrift 1946 Vol. 47 Nr. 1-6.

Aase og H. P. Petersen blir cockerens redning ved at de importerer en rekke fremragende hunder fra England. I løpet av kort tid er Norge igjen det ledende landet i Skandinavia når det gjelder cockere. I 1946 importerer de en drektig

Den svarte cocker hannen NORD CH Thundercloud of Ware (1943) blir BIR ved NKK Oslo i 1946.

Den engelske importen NORD UCH Valstar Craftsman (1946) blir en stor avlsmatador og ligger bak mange hunder som importeres fra Sverige til Norge.

cockertispe, Miss Hollyhock of Ware, som før avreise er parret med Falconers Padlock of Ware, far til Crufts vinneren Tracy Witch. Kullet blir en suksess for kennel Petersborg! De fleste valpene blir champions eller vinner cert og Peter Pan, Pirat, Padlock og tispene Princess gjør det skarpt på mange utstillinger.

Interessen for spaniels som jakthunder øker

Flere begynner nå å få øynene opp for cockeren som jakthund, og klubben oppretter et fond der avkastningen skal gå til jaktprøveformål. Sigurd Skaun, under pseudonymet Sjur Kiil, gir i 1947 ut et hefte Jakt med spaniel som NJFF sender ut til alle sine medlemmer. Året etter gis heftet ut på nytt og selges i bokhandelen. Hefet blir også trykket i klubbens medlemsblad.

Planen er at spanielklubben skal arrangere sin første anleggsprøve våren 1948. Høsten 1947 blir det derfor arrangert en «Innledning til markprøver» for cockere i Oslo. Grunnet årstiden blir det ikke trent på vannapport, men det er bl.a. slepespor med kanin. Det blir utarbeidet et forslag til jaktprøvere, men regelverket blir aldri vedtatt. Årets utstilling har 96 påmeldte cockere, men kvaliteten på hundene er fremdeles gjennomgående lav. Bare 20 av hundene får 1 AK og hele 24 fikk 0 premie. Så mange som 20% av hundene har bittfeil.

Kennel Petersborg danner også grunnlaget for engelsk springer spaniel i Norge. I 1948 importe-

Springertispa CH Sandylands Showgirl (1943) blir importert drektig fra England og kullet danner grunnlaget for rasen i Norge.

På det første forsøk på å arrangere markprøve for cockere i 1947 gjorde den amerikansk cockeren Atlantic Captain til kennel Petersborg seg bemerket.

I 1962 ble den engelske springeren CH Petersborg Prince Kim (1961) BIS på NKK Bergen, som første springer noen gang. (DK CH P Bonny Boy – CH P Anette)

Den BIS-vinnende engelske importen orange roan GB CH NUCH Longfield Monarch of Ware (1963) fikk mange barn og barnebarn etter seg både i England og i Norge.

rer de den engelske tispa CH Sandylands Showgirl som før avreise er parret med den nært beslektede CH Sandylands Shrubly. Begge er jaktprøvepremiert i England. Det blir et stort kull på 6 hanner og 3 tisper. De to tispene Lady og Peggy eksporteres til Sverige der de setter spor etter seg og nå ligger bak mange kjente svenske og norske springere. Showgirl blir i 1948 den første norskeide springer med utstillingschampionat. Spanielklubben annonserer at de gir vekk noen av valpene i kullet til jegere i NJFF's medlemsblad, mot at de stilles ut, trenes og startes på jaktprøve i 1949 eller 50.

De første amerikanske cockerne kommer til Norge rett etter andre verdenskrig og i 1948 blir den første amerikaneren utstilt. Hunden, Seaview Blackie, er oppdrettet i Canada og stilles som vanlig cocker. Den får 0 premie da den ikke samsvarer med standarden til engelsk cocker.

I 1949 får klubben et nytt medlemsmerke som er et spanielhode i gull på grønn emalje. Dette året arrangeres det en prøvesamling for å teste ut en jaktanleggsprøve for spaniels, men interessen er for liten til at eksperimentet blir videreført. Welshen Linkhill Annabelle kommer til Norge. Dette ses på som en så stor nyhet at pressen møter opp på Fornebu for å se henne. NKK Oslo dømmes av H. S. Lloyd, «Trollmannen fra Ware». BIR av de 44 påmeldte cockere blir velkjente Petersborg Peter Pan. Lloyd tipser oppdretterne om å legge større vekt på gemytt og størrelse.

Først i 1950 får man en virkelig effektiv vaksine mot valpesyke, men det skal ennå gå flere år før vaksinen blir alment tilgjengelig og senere påbudt for all organisert hundeaktivitet. Når restriksjonene for å kjøpe bil lettes på rundt 1950 påvirker dette folks fritid og reisevaner. Man må fremdeles stå på venteliste for å få telefon.

Klubben ender i en bølgedal og legges på is

Interessen for hunder og hundesport daler rundt 1950; både i Skandinavia og England. Medlemstallet synker, det blir utgitt få medlemsblader og klubben sliter. I 1952 blir det første halekuperingsforbudet i Norge innført. Unntatt fra forbudet er bl.a. cocker og springer spaniel. I 1954 blir det registrert kun 49 cockere og 7 springere. I 1958 vedtas det at det nå utdeles kun ett cert til cockere – uansett om de er flerfarget eller ensfarget. I 1959 har klubben 27 medlemmer og klubben legges på is. Det blir ikke avholdt generalforsamling i årene 1959, 1960 og 1961.

H. P. og Aase Petersen, kennel Petersborg, får begge NKK's sølvmerke for sitt arbeid for hundesporten. For å stimulere interessen for obedience, eller lydighet som det nå heter, setter NKK opp H.P. Pettersens minnepokal som fremdeles gis ut til vinner av lydighet klasse I på årets siste NKK utstilling i Oslo. Året etter blir de fire merkene i lydighet innført, de samme merkene som vi har den dag i dag.

Klubben vekkes til live igjen i 1962

Spanielelskere gjør et skippiertak for å få liv i klubben igjen. Svein Brenna, kennel Witchcraft, velges til ny formann og han og hans kone Anna-Cathrine gjør en formidabel innsats for klubben. På midten av 60-tallet kommer flere amerikanere til Norge og det første valpekullet blir født. I 1962 ble den engelske springeren CH Petersborg Prince Kim BIS på NKK Bergen, som første springer noen gang. Rundt 1960 begynner man å HD-røntege noen raser, men dette er ennå ikke vanlig for spaniels.

I 1964 har medlemstallet steget til 219 medlemmet og medlemsmøtene i Oslo samler 40-50 medlemmer. Man gir på nytt ut medlemsblad som nå får navnet Våre Spaniels. Bladet er stensilert i A4 format og innholdet er stort sett er utstillingskritikker pluss litt annet stoff. En drektig amerikanertispe med navn Rexpointe Roxette blir importert fra USA. Valpene blir født i dansk karantene. En av valpene, Hawaiian Queen, blir BIS på unghundfremvisningen i 1966. Den svart/hvite broren Oklahoma Oakie blir første norskeide og norskoppdrettede champion. Søsteren får sin tittel tre måneder senere.

1965: Klubben fyller 30 år

Jubileumsnummeret av Våre Spaniels har en fylldig beskrivelse av de største utstillingsvinnerne gjennom årene, medlemstall, registreringsstatistikk og klubbens formenn. I nr. 1 av bladet står som vanlig en liste over alle medlemmene i klubben. Klubben har nå 322 medlemmer, bladet kommer ut med 4 nummer, alle nye medlemmer får tilsendt særtrykk av artikler om pelsstell, føring av drektige tisper og valper og trening til jaktanleggsprøven. Økonomien er dårlig, og årets underskudd er på 853 kr. Det registreres dette året 317 cockere, noe som er en tilbakegang på hele 19 %.

Klubben står som arrangør av Fellesutstillingen der det er påmeldt 60 cockere og 2 springere. Klubben arrangerer uoffisiell jaktanleggsprøve med 18 startende cockere. Det har gått 18 år siden forrige forsøk på å få dette til. Man får 0 til 3 poeng i momentene søk, slep og vann. På vannarbeidet skal hundene svømme minst et par meter og får ekstra poeng dersom de apporterer.

I 1965 blir den engelsk importerte springeren N DK CH Bill-ee of Bramhope BIS på NKK Hamar. Dette er andre gangen en springer går helt til topps på en NKK-utstilling. Unghundklasse blir innført på utstillinger, men unghunder kan ikke vinne cert før i 1967. Den kjente cockeroppdretteren Judy de Casembroot dømmer NKK-utstillingen i 1965 der det er påmeldt 1 amerikaner, 45 cockere og 8 springere. Ærespremie (ÆP) fungerer som en slags CK.

CH Hawaiian Queen (1964) er den tredje i et moderlivskull etter to Rexpoint hunder som blir champion.

I 1965 blir den engelske importen N DK CH Billee of Bramhope (1963) BIS på NKK Hamar.

Den amerikanske importen Rexpoint R G Dun blir champion i 1968.

Jaktanleggsprøven innføres i 1966

Regelverk for jaktanleggsprøven godkjennes av NKK august dette året. Reglene bygger på svenske regler og kun cocker spaniel og amerikansk cocker spaniel kan delta. Det er søk med skuddprøve, 80 meter slepespor av nyslaktet kanin der sporet har minst en vinkel, vannarbeid der hundene må svømme minst 10 m og i tillegg lydighet i alle tre momentene. Klubben arrangerer først en uoffisiell prøve med 26 startende hunder. Den første offisielle prøven er 23 oktober 1966 og svenske Folke Rydbo dømmer. Provedagen silregnet det og var iskaldt, så mange hunder vegret å gå i vannet. 9 av 27 hunder blir godkjent.

Ellers på hundefronten så innfører NKK Bamsestatuetten til årets mestvinnende hund på NKK-utstillinger gjennom året og for første gang blir en kvinne valgt inn i NKK's hovedstyre. Samme år blir de første drive i utstillingene i Norge arrangert. Før dette har hundene stått i

bur hele utstillingsdagen til alle hunder var ferdig bedømt, de er kun ute for bedømmelse og lufting. Nytt er at det nå er mulig å kjøpe ferdig hundemat i butikken. Snøgg er ett av de første merkene på markedet, en slags grøpp som tilsettes vann før servering. Før den tid har foringslisten fra klubben bl.a. bestått av kokt, malt sild og hvalkjøtt – to rimelige og næringsrike ingredienser.

I 1966 blir Norsk Spaniel Klub raseklubb for cavalier king charles spaniels og klubben er med på å utarbeide den norske standarden for rasen i 1967. Klubben har nå 447 medlemmer. Det avholdes fem medlemsmøter i Oslo med 50-60 fremmøtte hver gang. Som den første klubb i landet arrangeres spesialutstillingen uten oppstalling av hundene. Samme helg som utstillingen er det også jaktanleggsprøve. Det deltar 60 på utstillingen og 27 på jaktanleggsprøven der 9 hunder ble godkjent.

Det arrangeres jaktanleggsprøve i Halden. Dommere er Anne-Marie Olsson og Finn H Arentz. 17 cockere starter og 6 blir godkjent. Prøven er ekstra spennende da cockeren Ørlidens-Coh-i-Noor til Ole Karlsen må bestå for å bli internasjonal, finsk og nordisk utstillingschampion. Han er fra før norsk utstillingschampion. Han har tidligere startet på prøve og strøket på vannarbeidet, så det blir stor jubel når han hopper uti vannet og svømmer etter pinnen.

Dette året innføres det en egen vinnerklasse på utstilling for brukspremierte hunder. Kun cocker og amerikansk cocker kan delta i denne klassen, da de er de eneste som har offisiell bruksprøve. Ved NKK Oslo i 1967 er det påmeldt 58 cockere, 5 springere og 4 cavalierer. Vanlig pris for valper etter høyt premierte hunder er kr. 500. Er foreldrene mindre premiert er prisen nede i 350 kr. Dette året arrangeres det for første gang (?) medlemsmøte utenfor Oslo, nærmere bestemt i Trondheim. Klubben har ved utgangen av året 615 medlemmer. Norge får sin første narkotikahund. Det advares om at hunden ikke er et vidunderdyr, men at man håper den kan bli hjelp for politi og tollvesen i kampen mot narkotikasmugling ...

Man kan vinne eget cert fra brukshundklasse

Klubbens avlsråd blir flittig nyttet og har i 1968 72 henvendelser, 68 av dem gjelder cocker spaniel. Utstillingsreglene blir revidert dette året. CK blir innført, det blir en egen klasse for champions og man kan nå vinne et eget cert i brukshundklassen. Det settes opp en pokal til årets mestvinnende cocker, Reading pokalen, som gis av private cocker eiere. Forslag til ny dyrevernlov er lagt på bordet og på nytt diskuteres innføring av forbud mot halekupering. På årets fellesutstilling er det påmeldt hele 95 spaniels; 80 cockere, 3 amerikanere og 12 springere. Det er første gang klubben har invitert en engelsk spesialdommer da Jennifer Carey dømmer cockerne. BIS blir cockeren CH Longfield Monarch of Ware.

Første welsh kull blir født i Norge. Mor er Annabella of Linkhill som er parret med den svenske hannhunden Plattburn Pimlico. Kullet blir registrert først året etter, for registreringstallene for 1968 er 479 cockere, 1 amerikaner og 21 engelske springere. Med dette er cocker nr. 6 på NKK's registreringsstatistikk. En amerikaner og 25 cockere stiller til start på årets jaktanleggsprøve i Halden som dømmes av Henry Hamarlung. I 1969 blir slutt på å måtte sende i registreringsbok/bevis og vaksinasjonsattest når man melder på utstilling og i katalogene skrives det nå om hundene er brukspremiert. Dette året stilles en norskeid clumber ut, en import fra Sverige. Nå innføres den røde og gule rosetten for BIR og rød/grønn rosett for championat. Den første spanielen, cockeren Berliv Bob, går til 1. premie på norsk viltsporprøve. Det er Norsk dachshundklubb som arrangerer prøven i Arendal og prøven er åpen for alle raser. Ved jaktanleggsprøven i Fetsund pissregner det hele dagen. 21 hunder starter, men bare 3 blir godkjent. De fleste stryker på vannet. Medlemskontingenten er på kr 20. Å registrere et kull valper koster kr. 30 pr valp. Dette året har klubben hele 11 medlemsmøter, 5 av dem utenfor Oslo. Klubben har 973 medlemmer og etter årets underskudd på vel 2.000 kr har klubben 9.943 kr i banken.

Treningstips fra 1966 før JAL:

Kravet er at hunden skal svømme 10 meter. Den beste måten å øve på dette er å kaste en pinne eller noe annet som hunden liker å leke med, på land og la hunden hente den. Etter hvert kaster man pinnen i vannkanten og så ut i vannet. Selvsagt skal hunden ha ros og gjerne en godbit når den henter pinnen og leverer den pent tilbake. Man skal aldri løpe etter hunden for å få tak i pinnen eller forsøke å ta den fra den i lek. Hvis en hund ikke er lysten på å gå i vannet, har vi fått det råd å putte litt sjokolade eller noe annet godt i en plasticpose mens hunden ser på og får lov til å snuse på det. Surr en strikk godt omkring. Når man kaster «pakken» uti, skal det noe til at hunden ikke blir fristet til å hente den. Når den bringer den i land, skal den selvfølgelig få innholdet som belønning.

